

רע"פ 6609/15 - פלוני נגד פלונית

בבית המשפט העליון

רע"פ 6609/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

פלונית

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים, מיום 6.9.2015, בע"פ
17038-05-15, שניתן על ידי כב' השופטים י' נועם; ר'
פרידמן-פלדמן; ו-מ' בר-עם

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים י' נועם; ר' פרידמן-פלדמן; ו-מ' בר-עם), בע"פ 17038-05-15, מיום 6.9.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בירושלים (כב' השופטת א' שמאי-כתב), בתמ"ש 27487-10-14, מיום 4.2.2015.

רקע והליכים קודמים

2. אמנון ותמר, אח ואחות, המבקש והמשיבה, ניהלו סכסוך משפחתי בבית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרת עמ"ש 57878-05-12 (ערעור על הליכים קודמים שניהלו השניים, ואנשים נוספים, בבית המשפט לענייני משפחה בירושלים).

3. ביום 11.12.2013, חתמו המבקש והמשיבה, וכן אנשים נוספים אשר היו מעורבים בסכסוך, על הסכם פשרה, אשר קיבל תוקף של פסק דין חלקי בבית המשפט המחוזי בירושלים. הסעיף הרלוונטי בהסכם, הנוגע למבקש ולמשיבה, הינו סעיף 2.ד., אשר עוסק בהעברת זכויותיו של המבקש בדירה בקנדה (להלן: הדירה) לידי המשיבה, בזה הנוסח:

"לגבי הדירה בטורונטו מוסכם, כי אמנון יעביר את מלוא הזכויות בדירה לתמר, כשהן נקיות מכל זכות צד ג', למעט משכנתא לטובת סקושה בנק, שתיפרע על-ידי תמר, זאת כנגד ויתור הדדי של תמר ואמנון על הדרישות והתביעות ההדדיות שביניהם, לרבות תביעות משפטיות שהוגשו בקנדה".

4. ביום 27.3.2014, התקיים דיון משלים בבית המשפט המחוזי. המבקש נעדר מן הדיון, אולם נכח בו בא כוחו של המבקש, באותו הזמן, עו"ד אורי קידר. במסגרת הדיון המשלים הגיעו הצדדים להסכם להבנות נוספות. ההסכמות אשר רלוונטיות לעניינו, בין המבקש למשיבה, פורטו בעמוד 26 לפרוטוקול הדיון, בשורות 1-5:

"בכל המתייחס לחיוב שבסעיף 2.ד. להסכמת הצדדים (שניתן לה תוקף של פסק דין חלקי), מוסכם עלינו כי המערערת 3, תמר רפאלי, תכין את כל המסמכים הדרושים להעברת מלוא הזכויות בדירה, לחתימת המשיב 1, אמנון סלומון, ותמציא לו אותם תוך 7 ימים מהיום. המשיב 1 מתחייב לחתום על כל הטפסים בתוך 14 יום מיום שיומצאו לו".

בסיום הדיון ניתן להסכמות אלו תוקף של פסק דין חלקי (יוער, כי פסק הדין הינו חלקי, כיוון שנותר ערעור של צד אחד להסכם, אשר אינו רלוונטי לעניינו).

5. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 8.7.2014, תוקן פרוטוקול הדיון מיום 11.12.2013, והוסף שמו של המבקש כמי שנתן את הסכמתו להסכם הפשרה. שמו נשמט, בטעות, מהנוסח המקורי של הפרוטוקול, ואין חולק כי המבקש הוסיף את חתימתו, בכתב ידו, על ההסכם.

6. עד ימינו אנו, יותר משנתיים לאחר מתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה בין הצדדים, לא חתם המבקש על המסמכים שהעבירה לידו המשיבה, וזאת, על אף פניות מרובות מצידה. על כן, הגישה המשיבה, לבית המשפט לענייני משפחה בירושלים, בקשה לחייב את המבקש לבצע את הסכם הפשרה, לפי פקודת בזיון בית המשפט (להלן: הפקודה).

7. ביום 4.2.2015, התקיים דיון בבית המשפט לענייני משפחה. באותו המעמד, העלה המבקש את הטענה לפיה הוא אמנם לא חתם על המסמכים שהמבקשת שלחה לו, אולם הוא חתם על מסמכים אחרים בפני עורך דין בקנדה, אשר מונה על ידו לעסוק בדבר. מסמכים אלו לא נמצאו בידי המבקש, וממילא לא הוצגו לבית המשפט. יודגש,

כי פנייתו של המבקש לעורך הדין בקנדה הייתה ללא ידיעתה וללא הסכמתה של המשיבה, ונוסח המסמכים עליהם חתם המבקש לא תואם עימה. המבקש טען טענות מרובות בפני בית המשפט, ובין היתר, טען כי הוא אינו יכול לקיים את ההתחייבויות אותן נטל על עצמו שכן הן אינן ברות ביצוע; וכן הוסיף וטען כי פסק הדין החלקי אינו משקף את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים. באותו היום, קיבל בית המשפט לענייני משפחה את בקשת המשיבה לפי פקודת בזיון בית המשפט. בית המשפט קבע כי האחריות להפרת הסכם הפשרה מונחת על כתפי המבקש בלבד, היות שהוא נתן את הסכמתו להסכם הפשרה, וחתם בסיומו. בית המשפט ציין, כי מקומן של טענותיו של המבקש, לעניין תוכן ההסכם ומהות ההסכמה, אינן בהליך של בזיון בית המשפט. על כן, קבע בית המשפט כי המבקש הפר החלטה שיפוטית, בהימנעותו מלחתום על מסמכים, על אף שחויב לעשות כן, במסגרת הסכם פשרה, שקיבל תוקף של פסק דין חלקי. יצוין, כי בית המשפט נתן למבקש הזדמנות נוספת לחתום על המסמכים, ללא סנקציות, וזאת, תוך 14 יום ממתן פסק הדין. במידה שהמבקש לא יחתום על המסמכים הנ"ל, קבע בית המשפט, יהיה עליו לשלם קנס של 500 ₪, על כל יום בו הוא מפר את ההוראה השיפוטית. כמו כן, השית בית המשפט על המבקש הוצאות בסך 15,000 ₪.

8. המבקש לא חתם על המסמכים הרלוונטיים, והגיש ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בירושלים. ערעורו נדחה ביום 6.9.2015, והוטלו עליו הוצאות בסך 10,000 ₪.

הבקשה לרשות ערעור

9. ביום 7.10.2015, הגיש המבקש בקשה לרשות ערעור, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בבקשתו, טוען המבקש כי "החלטת בית המשפט המחוזי בעניינו מעלה, במלוא חריפותה, שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית". לשיטתו של המבקש, יש לקבל את בקשתו לרשות ערעור, עקב עיוות דין חמור שנגרם לו בהליך המשפטי, וכך בלשונו: "הקורבן מתחילת ההליכים, הוא המבקש ומקור צרותיו היא המשיבה תמר, שבחמדנותה עשתה כבר כמה סיבובי גזל על המבקש".

10. לגופו של עניין, מעלה המבקש טענות מטענות שונות לעניין ההסכם אשר נחתם בין הצדדים, ובין היתר, כי ההסכם אינו בר ביצוע; כי הסכמתו איננה תקפה; וכי ההליך המשפטי, אשר בסופו ניתן תוקף להסכם הפשרה, נוהל בצורה שאינה תקינה. על כן, טען המבקש, יש ליתן בעניינו רשות ערעור, לדון בערעור לגופו, ולבטל את החלטת בית המשפט לענייני משפחה.

דיון והכרעה

11. הליכים המוגשים לפי פקודת בזיון בית המשפט, הינם הליכים "דואליים", המאופיינים בהיבטים פליליים ואזרחיים, זה לצד זה (רע"פ 5177/15 פרץ נ' סימי בטיטו ז"ל (4.8.2015); רע"פ 4873/14 פיסו נ' אריאלי (13.7.2014)). אופי הערעור בהליכים המוגשים לפי פקודת בזיון בית המשפט, הוא ייחודי לפקודה זו. כאשר הבקשה לביזיון מתקבלת, ניתן להגיש על פסק הדין, ערעור פלילי בזכות "באותם התנאים הנוהגים בערעור על פסק דין פלילי המטיל עונש כיוצא בזה", כאמור בסעיף 8 לפקודה. מכוחו של סעיף זה, אפוא, מונחת הבקשה לרשות ערעור שלפניי. יצוין, כי כאשר בקשה לפי הפקודה נדחתה, ניתן להשיג עליה בדרך של בקשת רשות ערעור אזרחי (רע"א 4876/13 זאהר נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה עיר הכרמל (5.8.2013); ע"א 228/63 עוז נ' עזר, פ"ד יז 2541 (1963)).

12. לאחר שבחנתי את הבקשה, על צרופותיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, מכל וכל. הבקשה אינה מעוררת שאלה משפטיות כבדת משקל, או סוגייה ציבורית רחבת היקף, ולא מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות דין בהליך המשפטי בעניינו (רע"פ 99/16 מוטלק נ' מדינת ישראל (5.1.2016); רע"פ 8421/15 וויל נ' מדינת ישראל (3.1.2016); רע"פ 8923/15 לוטפי נ' מדינת ישראל (31.12.2015)).

13. אציין, בבחינת למעלה מן הצורך, כי יש לדחות את הבקשה גם לגופו של עניין. הטענות שהעלה המבקש, אינן רלוונטיות להתברר במסגרת הליך של בזיון בית המשפט. במידה שיש למבקש השגות על תקפות ההסכם, יש לעלותן בדרכים המקובלות ובהליכים המתאימים. כל עוד לא פעל המבקש בכדי לבטל את ההסכם או לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי, שבמסגרתו נחתם ההסכם הפשרה, יש להסכם בין הצדדים תוקף של פסק דין, ומן הדין לקיימו.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ו (6.1.2016).

ש ו פ ט
